

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुलचोक ललितपुर

इजलास

माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद दुङ्गाना

लेखा सदस्य श्री बासुदेव खनाल

फैसला

२०७९/०७० सालको निर्णय नं.२०१

पुनरावेदन मुद्दा नं. ०७४-RB-०१५०

मुद्दा:- आयकर (०७१/०७२)

न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योग सैंबु ललितपुर (स्थाई लेखा नं.३०१३६०९१९) को } पुनरावेदक
प्रोपाईटर सुक्रिता न्यौपाने (पोखरेल).....१ }

विरुद्ध

आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुर.....१ } प्रत्यर्थी
आन्तरिक राजस्व विभाग, काठमाडौं.....१ }

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय : आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुर
शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी : प्रमुख कर अधिकृत चण्डी प्रसाद घिमिरे
शुरु निर्णय मिति : २०७३।०४।२३

उपस्थित कानून व्यवसायीहरू

पुनरावेदकका तर्फबाट : विद्वान अधिवक्ता श्री तारादेव जोशी
प्रत्यर्थीको तर्फबाट : विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री बिकास बन्जारा

करदाता न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योगको आयकर (आ.व. ०७१/०७२) का सम्बन्धमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०७३/०४/२३ मा भएको संशोधित कर निर्धारणको निर्णय उपर प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि आन्तरिक राजस्व विभागमा मिति

२०७३/६/११ मा निवेदन दिएकोमा आयकर ऐन, २०५८ दफा ११५(८) बमोजिमको समयभित्र निर्णय हुन नसकेको भनी आन्तरिक राजस्व विभागलाई सूचना दिई सो उपर आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ तथा राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) बमोजिम करदाताको तर्फबाट परेको पुनरावेदन यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं न्यायाधिकरणको ठहर यसप्रकार रहेको छ।

मुद्दाको तथ्य

१. आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुर अन्तर्गतका करदाता न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योगले आ.व. २०७१/०७२ को लागि आयकर ऐन, २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ९६ अनुसार रु.१९,३४,४७७।५२ आय कायम गरी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरमा मिति २०७२/०९/३० मा आय विवरण पेश गरेको ।
२. उक्त आ.व.को लागि आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट पूर्ण कर परीक्षणको सिलसिलामा करदाताबाट पेश हुन आएको आय विवरण र सो साथ संलग्न कागजात, फांटवारी तथा अन्य प्रमाणहरूको अध्ययन, छानविन समेतको आधारमा पेश हुन आएको प्रतिवेदन समेतलाई मुख्य आधार बनाउँदा प्रस्तुत करदाताले आ.व. २०७१/०७२ को आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम आयमा समावेश गर्नुपर्ने रकम आयमा समावेश नभएको र कट्टी गर्न नपाइने खर्च दावी भएको देखिएकोले सोही ऐनको दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको लागि संशोधित कर योग्य आय कायम गर्नुपर्ने भएकोले सो बमोजिम गर्नु नपर्ने कुनै ठोस सबुद प्रमाण भए पत्र प्राप्त भएको मितिले दिन १५ (पन्ध्र) भित्र पेश गर्न आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिम आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट करदातालाई विस्तृत व्यहोरा खुलाई मिति २०७३/०३।२९ मा जारी भएको लिखित सूचना ।
३. आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७३/०३।२९ मा जारी भएको लिखित सूचना करदाताले मिति २०७३/०४।०५ मा बुझी लिई सोको लिखित जवाफ मिति २०७३/०४।१६ मा पेश गरेको ।
४. करदाता न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योगको हकमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट जारी भएको सूचना बमोजिम कर निर्धारण हुनु नपर्ने सम्बन्धमा करदाताबाट कुनै ठोस सबुद प्रमाण पेश हुन नआएकोले मिति २०७३।०३।२९ मा जारी गरिएको आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिमको सूचनामा उल्लेखित संशोधित करयोग्य आय रकममा कुनै परिवर्तन गर्नुपर्ने अवस्था नदेखिँदा प्रस्तुत करदाताको आ.व. २०७१/०७२ को लागि करयोग्य आय रु.३७,४०,०६६।७६ कायम गरी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ बमोजिम

संशोधित कर निर्धारण गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७३/०४/२३ मा खडा भएको निर्णय पर्चा।

५. आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७३/०४/२३ मा जारी भएको आ.व. २०७१/०७२ को आयकर तर्फको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा चित्त नबुझी करदाता न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योगले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७३।०६।११ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा निवेदन पेश गरेको।
६. आन्तरिक राजस्व कार्यालय ललितपुरले मिति २०७३/०४/२३ मा जारी गरेको आ.व. २०७१/०७२ को आयकर तर्फको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा चित्त करदाता न्यु शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योगले ले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७३।०६।११ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा निवेदन पेश गरेकोमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११५(८) बमोजिम ६० दिनभित्र निर्णय गरि सक्नुपर्नेमा सो नभएको कारणबाट ऐ.ऐनको दफा ११५(९) बमोजिम आन्तरिक राजस्व विभागलाई जानकारी दिई म्यादभित्र करदाताले यस राजस्व न्यायाधिकरणमा पुनरावेदन दर्ता गरेको।
७. करदाताले पेश गरेको पुनरावेदन पत्रमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ ले ऐनको उद्देश्य बमोजिम न्यायोचित आधारमा समायोजन गर्न संशोधित कर निर्धारण गर्न सक्ने व्यवस्था गरेको छ। यो आर्थिक वर्षमा विपक्षीबाट आयतर्फ समायोजन गर्दा न्यायोचित आधारमा समायोजन गरिएको छैन संशोधित कर निर्धारण गर्नु अघि हामीबाट दिएको जवाफलाई वेवास्ता गरी निर्णय पर्चा तयार गरिएको छ। त्यसैले विपक्षी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश अन्यायपूर्ण र आयकर ऐन, २०५८ विपरित भएको हुंदा बदर गरी पाँउ भनि समेत व्यहोराको जिकिर लिई करदाताका तर्फबाट मिति २०७५।०१।२५ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।
८. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता २०७४ को दफा १४०(३) बमोजिम छलफल प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी कार्यालयलाई पेशीको सूचना दिई नियमानुसार गर्न भनी मिति २०७५।०७।१२ मा यस न्यायाधिकरणबाट भएको आदेश।
९. यसमा पुनरावेदकले यस न्यायाधिकरणमा पुनरावेदनपत्र दायर गर्दा राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ९ को उपदफा (१)(क) बमोजिम विवादित कर रकम रु.१०,२७,१५८।४९ को पचास प्रतिशतले हुने रकम धरौटी राख्नु पर्नेमा मिसिल संलग्न प्रमाणबाट राखेको नदेखिँदा यो आदेश भएको १५ दिनभित्र धरौटी दाखिला गर्न लगाई लगाउका मुद्दा समेत साथै राखी नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९।०५।१३ मा भएको आदेश।

१०. नपुग घरौटी दाखिलाको लागि मिति २०७९।०५।१३ मा यस न्यायाधिकरणबाट भएको आदेश बमोजिम करदाताले नेपाल बैंक लिमिटेडबाट खिचिएको ९६८५६२ नं.को भौचरबाट रु. १,५०,०००।- रकम धरौटी वापत दाखिला गरेको भनी करदाताले मिति २०७९।०५।२६ मा निवेदन व्यहोरा पेश गरेको र उक्त व्यहोरा पुष्टि गर्ने भौचरको छाँयाप्रति मिसिल साथ रहेको।

ठहर खण्ड

११. नियम बमोजिम पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाताका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री तारादेव जोशीले करदाताको आर्थिक वर्ष २०७१/०७२ को संशोधित कर निर्धारण गर्दा विपक्षी कार्यालयले न्यायोचित आधारमा समायोजन नगरी अनुमानको आधारमा आय कायम गरेको त्रुटीपूर्ण हुँदा शुरु निर्णय बदर गरी पाउँ भनी तथा प्रत्यर्थी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरका तर्फबाट उपस्थित विशेष सरकारी वकील कार्यालयका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री विकास बन्जाराको करदाताले १-१.५% जर्ती **Unseen Loss** भएको कारण उत्पन्न भएको भन्ने दावी लिएको तर सो लाई पुष्टि गर्ने प्रमाणित कागजात पेश गर्न नसकेको, अन्तिम मौज्जातको हिसाव लेखांकन गर्न छुटेको सम्बन्धमा करदाताले जवाफ पेश गर्दा अन्तिम मौज्जातको रकमलाई लागत खर्चको हिसाव गर्दा समावेश गर्न छुटाएको कुरालाई स्वयं सकार गरेको लगायतका कारणबाट शुरु कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश कानूनसम्मत नै रहेकोले सो निर्णय सदर गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।

१२. पुनरावेदक करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरू, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरू र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट पुनरावेदक करदाताको हकमा भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश मिलेको छ, छैन? पुनरावेदक करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन? भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो।

१३. करदाताको पहिलो पुनरावेदन जिकिर जर्तीबाट थप विक्री कायम गरिएको रु.४,७६,७७०।८६ लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७ बमोजिम करयोग्य आयमा समावेश गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत नभएको भन्ने विषयमा रहेको देखिन्छ। यिनै करदाताले पेश गरेको आर्थिक वर्ष २०७१/०७२ को अन्तशुल्क निर्धारण उपरको लगाउको ०७४-RB-०१४९ को पुनरावेदन पत्रमा यस शीर्षकमा विस्तृत विवेचना भई आज यसै इजलासबाट शुरु निर्णय सदर हुने ठहर भई फैसला भइसकेकोले सोही फैसलामा लिएको आधारबाट जर्तीको विषयमा करदाताको दावी अमान्य गरी शुरु

कार्यालयबाट कम उत्पादन देखाएको रकमलाई आयमा समावेश गरेको निर्णय मिलेकै देखियो।

१४. करदाताको दोस्रो पुनरावेदन जिकिर अन्तिम मौज्जातको हिसाव लेखाङ्कन गर्न छुटेको आधारमा रु.५,३३,२३२।- लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५ बमोजिम खर्च अमान्य गरी करयोग्य आयमा समावेश गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको अन्तिम कर निर्धारणको सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। विपक्षी कार्यालयबाट संशोधित कर निर्धारण गर्दा उद्योगको लेखा, वासलात, मू.अ.कर तथा विक्री खाता बमोजिम भएको कुल विक्री रकम रु.३,५९,९३,६१०।- लाई अमान्य गरी मनोगत तवरले विक्री रकम रु.३,६२,५८,४०९।- कायम गर्ने गरी भएको निर्णय त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा बदर गरिनु पर्दछ भनी मागदावी लिएको देखिन्छ। प्रस्तुत विवादको सम्बन्धमा करदाताले आन्तरिक राजस्व कार्यालय समक्ष पेश गरेको लिखित जवाफमा उद्योगले लागत हिसाव तयार गर्दा अघिल्लो आ.व.को सुरुवाती तथा अन्तिम कारोबार बराबर भएको कारण अन्तिम मौज्जातको रकम समावेश नगरिएको भन्ने ब्यहोरा उल्लेख गरी अन्तिम मौज्जातको रकमलाई लागत खर्चको हिसाव गर्दा समावेश गर्न छुटाएको कुरालाई स्वीकारै गरेको देखिएबाट यस सम्बन्धमा सुरु निर्णयलाई अन्यथा परिवर्तन गरिरहनु परेन।
१५. करदाताले लिएको तेस्रो पुनरावेदन जिकिर गत आ.व.को खरिद रु.१,५५,८५९।३८ लाई यस आ.व.को लागत खर्चमा समावेश गरेकोले सोलाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५ बमोजिम त्यस्तो खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश त्रुटिपूर्ण रहेकोले बदर गरी पाउ भन्ने सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। खरिद रकम रु.१,५५,८५९।३८ आयकरतर्फ लागत खर्चमा समावेश नभएको र मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ मात्रै अघिल्लो आ.व.मा क्रेडिट दावी गर्न छुटको कारण मूल्य अभिवृद्धि करमा समावेश गरिएको कारण आयकरतर्फ थप गर्न नमिल्ने भन्ने करदाताको जिकिर रहेको देखिन्छ। आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको कर परीक्षणको क्रममा करदाताको २०७१ को श्रावण महिनामा करयोग्य पैठारी रकम रु.२०,६४,७४६।- देखिएकोमा करदाताले उक्त समयसम्मको विवरण पेश गर्दा करयोग्य पैठारी रकम रु.२४,३९,५९४।- समावेश गरेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५(१) मा "कुनै व्यक्तिको कुनै आय वर्षमा कुनै व्यवसायबाट भएको आय गणना गर्ने प्रयोजनका लागि सो वर्षमा सो व्यक्तिको व्यवसायको व्यापार मौज्जातको निसर्गका सम्बन्धमा उपदफा (२) बमोजिम गणना गरिएको लागतको खर्च कट्टी (एलाउन्स) बाहेक अन्य कुनै पनि खर्च कट्टी गर्न पाउने छैन" भन्ने कानुनी व्यवस्था रहेको सन्दर्भमा सोको प्रतिकूल हुने गरी करदाताले वास्तविक करयोग्य पैठारी रकमभन्दा रु.३,७४,९२८।- रकम बढी दावी गरेको

देखिन्छ। करदाताले बढी दावी लिएको उक्त करयोग्य पैठारी रकमलाई कहि कतै समायोजन नगरेको र सो रकमलाई करदाताले आयकरतर्फ लागत खर्चमा समावेश गरेको देखिन्छ। करदाताले आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुर समक्ष लिखित जवाफ पेश गर्दा उक्त रकम लागत खर्चमा समावेश नभएको तथा मूल्य अभिवृद्धि करतर्फ अघिल्लो आर्थिक बर्ष मा क्रेडिट दावी गर्न छुटेको कारण मू.अ.करतर्फ मात्रै समावेश गरिएको भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेको भए पनि सो व्यहोरालाई पुष्टि गर्ने प्रमाण कागज, लगायतका अन्य आवश्यक दस्तावेजहरू पेश गर्न सकेको देखिँदैन। यसरी बढी लागत खर्च दावी गरेको रकमले मान्यता पाउन सक्ने नदेखिँदा आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट भएको निर्णय परिवर्तन गरिरहनु परेन।

१६. पुनरावेदक करदाताले लिएको अर्को पुनरावेदन जिकिर थप विक्री कायम गरिएको रु.२,६४,७७९।- लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७ बमोजिम करयोग्य आयमा समावेश गर्ने गरी भएको संशोधित कर निर्धारण त्रुटीपूर्ण हुँदा बदर हुनुपर्ने भन्ने देखियो। उक्त पुनरावेदन जिकिरका सम्बन्धमा दृष्टिगत गर्दा, पुनरावेदक करदाताले जर्तीका कारणबाट हिसाव फरक पर्न गएको र मूल्य अभिवृद्धि कर अनुसारको विक्री रकमलाई समावेश गरेको हुँदा उक्त रकमलाई आयकरतर्फ समावेश गर्न नमिल्ने भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेको देखिन्छ। आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट करदाताको कर परीक्षणको सिलसिलामा करदाताले मूल्य सूची प्रकाशित गरी कायम गरेको मूल्यको आधारमा हुनुपर्ने विक्री रकम रु. ३,६२,५८,४०९।- रहेको देखिन्छ तर करदाताले आन्तरिक राजस्व कार्यालय समक्ष पेश गरेको आयकर विवरणमा विक्री रकम रु.३,५९,९३,६१०।- समावेश गरी आयकरतर्फ रु.२,६४,७९९।- रकम कम समावेश गरेको भन्ने निष्कर्षमा कर कार्यालय पुगेको देखियो। करदाताले यस विषयमा जर्तीको कारणबाट फरक पर्न गएको भन्ने व्यहोरा उल्लेख गरेतापनि लगाउको अन्तशुल्क मुद्दामा करदाताले लिएको जर्तीको दावी अमान्य गरेको शुरु निर्णय नै सदर हुने ठहरी यसै इजलासबाट फैसला भइसकेको हुँदा सोही आधारमा यो शीर्षकको संशोधित कर निर्धारण आदेश मनासिव देखियो।

१७. करदाताले लिएको अर्को पुनरावेदन जिकिरमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट रु.१ लाखभन्दा बढीको विवरण अनुसूची-१३ मा प्रविष्ट नगरेको भनी आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९क. बमोजिम सोही ऐनको दफा १२८ बमोजिम जरिवाना सरहको शुल्क रु.१०,०००।- लगाएको कानूनसम्मत नभएको भनी उल्लेख गरेको देखिन्छ। करदातालाई शुरु कर कार्यालयले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२८ बमोजिम जरिवाना गरेको नभई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९क. बमोजिम शुल्क सम्म निर्धारण गरेको देखियो। उक्त दफा ११९क. मा यस ऐनमा अन्यथा व्यवस्था गरिएकोमा बाहेक यो ऐन वा यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियमको कुनै

व्यवस्थाको पालना नगर्ने व्यक्तिलाई पाँच हजार रुपैयाँ देखि पच्चिस हजार रुपैयाँ सम्म शुल्क लाग्ने छ भन्ने व्यवस्था रहेको पाइयो। आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुरबाट करदाताको पूर्ण कर परीक्षणको क्रममा करदाताले रु.१ लाख भन्दा बढीको खरिद, विक्री, आसामी तथा साहुहरुको पूर्ण विवरण अनुसूची-१३ मा प्रविष्ट गर्नुपर्नेमा सो नगरेको भनी सो सम्बन्धमा उक्त दफा ११९क. बमोजिम शुल्क समेत किन नलगाउने भनी करदाताबाट लिखित जवाफ माग गरेको देखिन्छ तर करदाताले ऐनको म्यादभित्र प्रस्तुत विषयमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय समक्ष माग बमोजिम लिखित जवाफ पेश गरेको देखिँदैन। सफाईको मौका प्रदान गरेको अवस्थामा करदाताले कुनै जवाफ समेत पेश नगरेको कारणबाट ऐनको दफा ११९क. बमोजिम शुल्क समेत निर्धारण गरी सुरु कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश मिलेकै देखिन्छ।

१८. करदाताको अन्तिम पुनरावेदन जिकिर आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९ र दफा १२०(क) बमोजिम शुल्क निर्धारण गरेको नमिलेको भन्ने सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। करदाताले कानून बमोजिम आयविवरण पेश गरेको अवस्थामा आन्तरिक राजस्व कार्यालय ललितपुरले गैरकानूनी तवरले व्याख्या गरी कर निर्धारणको क्रममा करदातालाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२०(क) बमोजिमको शुल्क तथा सोही ऐनको दफा ११९ बमोजिमको ब्याज लगाउने गरी उल्लेख गरेको आधार तथा कारण कानूनसम्मत नरहेको हुँदा उक्त आदेश खारेज गर्नुपर्दछ भन्ने करदाताको पुनरावेदन जिकिर रहेको देखिन्छ।
१९. आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९ को उपदफा (१) मा "कर तिर्नु पर्ने तोकिएको मितिसम्म कुनै व्यक्तिले कर दाखिला नगरेमा दाखिला गर्न बाँकी रहेको रकममा यसरी कर दाखिला गर्न बाँकी रहेको अवधिभरको लागि सो व्यक्तिलाई प्रत्येक महिना र महिनाको भागमा सामान्य ब्याजदरले ब्याज लाग्नेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको पाईन्छ। कर कानूनको परिपालना नगरेको अवस्थामा भएको संशोधित कर निर्धारणबाट सिर्जित थप कर दायित्वको किस्ता रकममा उक्त दफा ११९ बमोजिमको शुल्क लगाउनु कानून बमोजिम नै देखियो। त्यसैगरी सोही ऐनको दफा १२० मा "कुनै व्यक्तिले कुनै कुराका सम्बन्धमा विभागमा झुठा वा भ्रमपूर्ण विवरण दिएमा वा दाखिला गर्नुपर्ने कुनै कुरा वा वस्तुको जानकारी नदिई वा सो विवरणबाट हटाई विवरणमा उल्लिखित जानकारी भ्रमपूर्ण हुन गएमा त्यस्तो व्यक्तिलाई देहाय बमोजिमको शुल्क लाग्नेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। सोही दफाको खण्ड (क) मा "जानाजानी वा लापरवाहीपूर्वक गरेको नभई भुलवस झुठा वा भ्रमपूर्ण हुन गएकोमा त्यसबाट हुने घटी कर रकमको पचास प्रतिशत" भनी उल्लेख गरेको देखिन्छ। प्रस्तुत मुद्दामा करदाताले आ.व.२०७१।०७२ को आय विवरण पेश गर्दा कट्टी नै नपाउने

जर्ती वापतको रकम दावी गरेको, लागत खर्चको हिसाव गर्दा अन्तिम मौज्दातको रकम समावेश नगरेको, विक्री रकम कम समावेश गरेको समेत कारणबाट करदाताको उक्त आय विवरण भ्रमपूर्ण हुन गएको देखिन आउँछ। यस्तो अवस्थामा आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२० को खण्ड (क) आकर्षित हुने नै देखिँदा कानून बमोजिम पचास प्रतिशत शुल्क गणना गरेको निर्णयलाई अन्यथा भन्न मिलेन।

२०. तसर्थ माथि उल्लेखित तथ्य, आधार एवं कारण समेतबाट करदाता न्यू शुभलक्ष्मी सुर्ती उद्योग (स्थायी लेखा नं ३०१३६०९१९) को आ.व. २०७१।०७२ को आन्तरिक राजस्व कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०७३।०४।२३ मा संशोधित कर निर्धारण गरेको आदेश मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसिल खण्ड

१. फैसलाको प्रतिलिपी सहित फैसला भएको जानकारी बिशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाण्डौलाई पठाईदिनु।
२. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति यस न्यायाधिकरणको सफ्टवेयरमा अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
३. सरोकारवाला पक्षले फैसलाको प्रतिलिपी माग गरेमा लाग्ने दस्तुर लिई नियमानुसार प्रतिलिपी दिनु।
४. प्रस्तुत पुनरावेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल आन्तरिक राजस्व कार्यालय, ललितपुर पठाई रेकर्ड मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा मेरो सहमती छ।

बासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

शाखा अधिकृत: प्रमोद रिजाल

ईति सम्बत् २०७९ साल फागुन २१ गते रोज १ शुभम् -----

फैसला प्रमाणिकरण मिति:-

प्रमाणिकरण गर्ने लेखा सदस्य:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम ललितपुरको छाप